

Шпиро Димитровић (Спиро, Спиридон) ([Бенковац](#) , 1813. – Загреб, 1866) био је пјесник и преводилац поријеклом из добростојеће српске породице. Од 1841. до 1857. године био је официр у 51. (седмоградском) пјешачком пуку. Заступао је идеје илиризма и панславизма и дружио се с Ј. Колером, Н. Томасеом, а посебно с Петром Прерадовићем, који је под његовим утицајем написао 1843. године пјесму *Посланица Шпири Димитровићу* . Године 1844. осумњичен је као вођа тајног друштва за оснивање великог словенског царства. Ипак, истрага није прибавила доказе.

Пензионисан је 1857. године у чину капетана, па се преселио у Загреб, гдје се до смрти бавио превођењем и књижевним радом (неко вријеме је био и стални преводилац *Хрватског казалишта*).

Већину превода је остварио у десетерцу једноличног израза и упитне тачности. Његов преводилачки рад оштро је критици подвргнуо Аугуст Шеноа, замјерајући му недаровитост, површност, германизме, непримјерену употребу народних пословица и слабо познавање матерњег језика.

Спољашње везе

- Сајт о Бенковцу – [Чланак о књижевнику Шпири Димитровићу](#) (www.benkovac.rs).